

Reflexe četby: Jiří Weil - Život s hvězdou

Život s hvězdou se mi četl moc dobře. Z počátku jsem byla lehce dezorientovaná častým střídáním retrospektivy s vyprávěním v současnosti. Tyto roviny se mi však brzy spojily v souvislosti.

Nejsem si jistá do jaké míry je děj knihy ztotožnitelný s životem Jiřího Weila. Předpokládám, že silně. Sám autor dila, unikl nástupu do transportu předstíranou sebevraždou a následným životem v ilegalitě. Tyto autobiografické motivy jsou do příběhu vtisknuty samostatně. Setkáváme se s několika postavami, které sebevraždou skutečně spáchají a samotný vypravěč se nezvratnému osudu vyhýbá rozhodnutím žít ve skrytu a utajení, dokud neskončí válka.

Nejvíce sympatické mi byly pasáže, kdy se hlavní hrdina, Josef Roubíček obrací ke své Růženě. Vdané dívce, kterou miluje, ale kvůli společenským poměrům a postavení s ní nemůže být. Skvěle vyjádřené pocity samoty, zaháněné skrze dialog s nepřítomnou osobou, považuji za vynikající. A v *Životě s hvězdou* jsou, z mého pohledu, tyto promluvy vyjádřeny mimořádně citlivě.

V díle mě také zaujal popis klidného slunečného hřbitova plného odpočinku. Místo spjaté se smrtí, ale spíš ve smyslu pomíjivosti života. Tento motiv se v knize odráží také v chutné zelenině, jež židovští hrobníci pěstují z hřbitovních půdních živin. Tedy návrat do přírody, pomíjivost a koloběh.

Za nejsilnější pilíř děje považuji nevyvážené až převrácené emoce Josefa Roubíčka a samotný přístup ke své životní situaci. Daleko více jej dokáže rozesmutnit smrt kocoura Tomáše než to všudypřítomné ponižování, nesvoboda, nesmyslné protižidovské vyhlášky či samotný náprsní cejch v podobně šesticípé žluté hvězdy, k němuž přistupuje poměrně klidně. Tento zvrácený životní postoj hlavního hrdiny je velmi silný a vkládá knize charakter, jež ji činí výjimečnou.

Anna Neoralová, 438511